

RECHTSPRAAK

Werkneemster en werkgeefster zijn een urenvermindering overeengekomen terwijl eigenlijk sprake was van arbeidsongeschiktheid. Werkgeefster heeft zich strijdig met goed werkgeverschap gedragen en dient het achterstallig loon vanaf de urenvermindering tot einde dienstverband te voldoen.

Feiten

Werkneemster is met Autobedrijf het Ambacht B.V. (hierna: Ambacht) overeengekomen haar urenomvang te verminderen van 38 naar 24 uur per week. Werkneemster had al langere tijd last van medische klachten waarvan de symptomen ook voor Ambacht duidelijk waren. Werkneemster is van mening dat Ambacht als goed werkgever had moeten onderzoeken en met werkneemster bespreken of zij zich niet beter ziek kon melden in plaats van haar arbeidsomvang te verminderen. Werkneemster verzoekt om toekenning van een transitievergoeding en achterstallig loon op basis van een arbeidsovereenkomst van 38 uur per week vanaf de urenvermindering tot het einde van haar dienstverband. Voor wat betreft de urenvermindering beroept zij zich op dwaling, althans misbruik van omstandigheden, althans op goed werkgeverschap.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Werkneemster wordt in het gelijk gesteld. Ambacht heeft zich strijdig met het principe van goed werkgeverschap gedragen waardoor afgerekend dient te worden tot het einde van het dienstverband op basis van 38 uur per week. Het is vast komen te staan dat werkneemster na de urenvermindering volledig arbeidsongeschikt is geraakt tot het einde van haar dienstverband. Het had voor Ambacht aannemelijk moeten zijn dat deze problematiek al langer speelde gezien de door werkneemster en Ambacht beschreven symptomen die al eerder zichtbaar waren. Ambacht heeft niet aan werkneemster gesuggereerd dat het wellicht beter was te onderzoeken of zij zich ook ziek kon melden als alternatief voor een urenvermindering. Daarom kan werkneemster niet in alle redelijkheid aan de gemaakte afspraak worden gehouden en oordeelt de kantonrechter dat Ambacht zich niet als goed werkgever heeft gedragen. Ambacht wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 23-01-2024

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2024:4651

Zaaknummer: 10570470 EJ VERZ 23-82847

Rechters: M. Nijenhuis

Advocaten: N.M. Fakiri en O.M. Bos-Steenbergen

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:629 BW